Č. 5264.

Učitelstvo (Podkarpatská Rus): Kterými předpisy řídí se výměra požitků učitelstva církevních škol?

(Nález ze dne 5. ledna 1926 č. 25.376/25.)

Věc: Gerö K. v Užhorodě (adv. Dr. Zik. Stein z Prahy) proti školskému odboru civilní správy Podkarpatské Rusi o úpravu požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, který působil ve službách školských od r. 1901, posléze v L. na Slovensku, byl 12. dubna 1921 zvolen reformovanou školskou stolicí v Užhorodě za učitele reformované církevní školy v Užhorodě. Školský odbor civ. správy v Podk. Rusi vzal výnosem z 5. července 1921 tuto volbu na vědomí. Když st-l složil slib věrnosti a nastoupil svoje místo 1. září 1921, poukázal školský odbor výnosem z 9. prosince 1921 hlavní fin. pokladnu v Užhorodě, aby st-li od 1. září 1921 vyplácela požitky VIII. hodn. třídy 1. stupně . . . . . Výnosem z 8. listopadu 1922poukázal školský odbor st-li ode dne 1. září 1922 státní podporu podle VIII. hodn. třídy 2. stupně a vyslovil zároveň, že příští postup do VIII. třídy 3. stupně nastane 1. září 1925. Podáním z 19. června 1924 uvedl st-l, že poukaz služného z 9. XII. 21 a přeložení do vyšší třídy z 8. XI. 22 neustanovil školský odbor na tom základě zákona, jako školský referát v Bratislavě na st-lově dřívějším působišti v L. Opětné jeho žádosti přednesené ústně zůstaly dosud bez výsledku, prosil proto, aby ustanovení jeho patu a zařazení do vyšší třídy bylo provedeno od 1. září 1921 na základě přiloženého výkazu školského referátu v Bratislavě.

Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že žádost st-lova není odůvodněna, jelikož zákony a vládní nařízení upravující státní podpory a výpomoci církevních učitelů na Slovensku (zákon č. 274/1919 a vlád. nař. č. 380/1922) v žádném případě se nemohou vztahovati na církevní učitelstvo v Podk. Rusi; dále vyslovil školský odbor, že zařazení st-le do hodn. třídy a vyměření služebních požitků bylo provedeno správně ve smyslu nařízení školského odboru č. 214 z 9. ledna 1924.

O stížnosti uvážil nss takto: — — — —

St-l byl na Slovensku a je nyní na území Podk. Rusi učitelem školy církevní, tedy školy, která je sice podle § 10 a 11 zák. čl. XXXVIII : 1868 školou veřejnou, nikoliv však školou státní (§ 80 téhož zák. čl.). Pro výměru st-lových požitků neplatí tedy ani nyní na Podk. Rusi ani neplatil dříve na Slovensku přímo zákon z 23. května 1919 č. 274 Sb., kterým byly učitelům v podstatě přiznány požitky státních úředníků; neboť předpisy zák. č. 274/1919 platily podle čl. I. cit. zákona původně jenom pro učitelstvo veřejných škol národních v Čechách, na Moravě a ve Slezsku; vl. nař. z 26. března 1920 č. 181 Sb. byly předpisy tohoto zákona rozšířeny toliko na učitelstvo státních škol obecných (ludových) a měšťanských na Slovensku, nikoliv na učitelstvo škol církevních; stejně byly předpisy zákona č. 274/1919 též vl. nař. z 8. února 1923 č. 25 Sb. rozšířeny podle nadpisu tohoto nařízení toliko na učitelstvo škol státních nikoliv škol nestátních

(též církevních) v Podk. Rusi. Platové postavení učitelstva škol církevních jak na Slovensku tak v Podk. Rusi řídí se tedy v zásadě nadále předpisy zák. č. XXVII : 1907 a XVI : 1913.

Ovšem byly učitelstvu škol církevních jak na Slovensku, tak v Podk. Rusi povoleny určité příplatky, to však se stalo zvláštními předpisy a podle částečně odchylných zásad jednak pro území Slovenska, jednak pro území Podk. Rusi a to pro Slovensko vl. nař. č. 225/1920 resp. 695/20, 219/1921, 455/1921, pak nař. č. 380/1922, jehož platnost byla prodloužena nař. č. 88/1923, č. 227/1923, č. 262/1924, č. 138/1925 a č. 234/25, kdežto pro Podk. Rus se tak stalo nař. z 5. června 1924 č. 120 Sb., jehož platnost byla rozšířena na další období a to do konce roku 1925 nařízením z 18. prosince 1924 č. 281 Sb. a do konce roku 1926 vlád. nařízením ze 14. listopadu 1925 č. 235 Sb., při čemž dále § 3 vlád. nař. č. 120/1924 byl doplněn vl. nař. z 18. června 1925 č. 140 Sb.

Z toho právního stavu jde jednak, že st-l jakožto učitel církevní školy v Podk. Rusi v době vydání nař. rozhodnutí neměl vůbec právního nároku na požitky podle systému státních úředníků, nýbrž toliko na mimořádnou drahotní výpomoc podle vlád. nař. č. 120/1924, ovšem za splnění podmínek a za bližších modalit v tomto nařízení uvedených, jednak že tato drahotní výpomoc st-le jakožto učitele církevní školy na Podk. Rusi řídí se jen předpisy tohoto nařízení, nikoliv však odchylnými předpisy platnými pro území Slovenské.

Že by požitky st-li přiznané předpisům tohoto vl. nař. č. 120/1924 nevyhovovaly, stížnost netvrdí, tím méně blíže odůvodňuje (§ 18 zák. o ss), takže nss neměl možnost ciferní výměrou těchto požitků se zaměstnávati.

Pokud pak stížnost dovolává se tu výše st-lových požitků požívaných v jeho dřívějším působišti na Slovensku, nelze jí přiznati důvodnost, když právě — jak již uvedeno — výše požitků učitele církevní školy v Podk. Rusi je upravena jinak než výše požitků učitele na Slovensku, a když zejména cit. vlád. nař. č. 120/1924 ani jiný předpis nestanoví případnou vzájemnou reciprocitu; ostatně stížnost ani toto svoje tvrzení neodůvodňuje. — — — —

č. 5265.

Samospráva obecní: * Hradí-li se náklad na polní hlídku (§ 25 obec. fin. novely) ve formě přirážky k dani pozemkové (§ 18 zák. z 12. října 1875 č. 76 z. z. česk.), nejde o obecní přirážku v technickém smyslu § 24 a § 30 násl. obec. fin. novely.

(Nález ze dne 5. ledna 1926 č. 25.418/25.)

Věc: Městská obec K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o obecní přirážky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ob. zastupitelstvo k-ské schválilo ve své schůzi dne 22. ledna 1924 obecní rozpočet pro 1924, vykazující celkový schodek . . .